

Sygnatura akt VI W 3388/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27-03-2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Justyna Tsaykler

po rozpoznaniu w dniu 27-03-2017 r.

sprawy przeciwko S. K. córce S. i H. z domu D.

urodzonej (...) we W.

obwinionej o to, że

w dniu 23.05.2016r. ok. godz. 15:00 we W. na ul. (...) kierująca samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) nie zachowała ostrożności i bezpiecznej odległości podczas wykonywania manewru omijania, wskutek czego najechała na prawidłowo zaparkowany samochód m-ki S. (...) o nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie i straty w mieniu na szkodę R. S. i H. O., a następnie oddaliła się z miejsca zdarzenia.

tj. o czyn z art. 97 kw

*****

I. uniewinnia obwinioną **S. K.** od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI W 3388/16

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2016 roku S. K. zaparkowała samochód osobowy marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) na terenie parkingu P. (...) (...), przy ulicy (...) we W.

W związku z wielością zaparkowanych w tym miejscu pojazdów i wynikającą stąd trudnością z wyjazdem, obwiniona telefonicznie poprosiła M. P., aby ten, pomógł jej opuścić miejsce parkingowe. Po jego przybyciu, S. K. wyjechała z parkingu i udała się do swojego miejsca zamieszkania.

Przybyły następnie na parking M. S., zauważył w swoim samochodzie S. (...) zarysowanie powłoki lakierniczej zderzaka przedniego po prawej stronie.

Widząc wcześniej wyjeżdżające auto obwinionej, poinformował Policję o popełnieniu przez nią wykroczenia.

dowód:

zeznania świadka M. P. k. 18-19,36 akt;

zeznania świadka R. S. k.5-6,38 akt;

wyjaśnienia obwinionej k. 36;

zapis monitoringu k.16 akt.

S. K. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia i złożyła wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej, brak bowiem okoliczności, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ocenę tego dowodu.

Przedstawiona przez S. K. wersja przebiegu wydarzeń znajduje pełne potwierdzenie w zeznaniach M. P., który-na jej prośbę- udał się na miejsce zaparkowanego przez nią samochodu, by następnie pomóc jej w opuszczeniu miejsca parkingowego. Kategorycznie stwierdził, że wykonany przez nią manewr był prawidłowy i w jego trakcie nie uszkodziła ona żadnego pojazdu. Fakt ten odzwierciedla również zapis z monitoringu, który w żadnym momencie nie wskazuje, aby doszło do kontaktu F. (...) z innym samochodem. Całość zatem zgromadzonego materiału dowodowego nie zawiera niczego, co mogłoby stanowić podstawę przypisania obwinionej popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. Tym bardziej, że również pokrzywdzony nie wskazuje, aby widział moment zarysowania jego pojazdu. Twierdzi jedynie, że obserwował wyjeżdżający samochód S. K., a następnie zauważył uszkodzenia w swoim samochodzie. Z jakich przyczyn nie wezwał wówczas patrolu policji, wie tylko on sam. Nawet z dalszych jego zeznań wynika, że aż dwa dni nie zupełnie nie robił w sprawie (wycena uszkodzeń, ich usunięcie) i dopiero przypadkowe spotkanie obwinionej skłoniło go do zainteresowania się zdarzeniem, w następstwie którego to jego w końcu pojazd uległ uszkodzeniu. Po tygodniu od zdarzenia, gdy S. K. odmówiła mu zapłaty kosztów usunięcia uszkodzeń, wreszcie udał się na Komisariat Policji. Wcześniej nawet nie odebrał od niej pisemnego oświadczenia, a –jak wyżej zaznaczono-przez dwa dni, nie szukał nawet z nią kontaktu, nikogo nie informując o uszkodzeniu jego pojazdu. Zachowanie i postawa pokrzywdzonego są nieprzekonujące, by jego zeznania mogły stanowić podstawę skazania S. K.. Tym bardziej, że nawet z ich treści wynika, że mają one wyłącznie charakter przypuszczający. Przeczy im pozostały materiał dowodowy.

Z tych względów Sąd uniewinnił S. K. od popełnienia zarzucanego jej czynu, obciążając kosztami postępowania Skarb Państwa (art. 630 pkt2 kpk w zw. z art. 119 kpw.).